

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. I. Refertur opinio damnata, & præmittuntur aliqua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

sermonem transfero. Et vobis iniungimus, & precipimus, ut qualiter cumque intelligatis, violari quoquo modo praefatum decretum, denunciatis, & deferatis coram nobis, aut coram quocumque Inquisitore horum Regnorum, ad quos private spectat, & pertinet cognitio huius causae; vel ante quemcumque Commissarium Sancti Officij Inquisitionis, intra decem dies, qui numerari incipient à die publicationis huius edicti. Quae ita facite, & observate sub poena excommunicationis maioris lata sententia trina canonica monitione praemissa: & sub multa, &c.

279. In alienis autem Regnis, ubi neque Episcopi, neque Inquisitores promulgant edictum denunciandi; an denunciare teneantur, qui certo sciverint, aliquem contravenire huic decreto; ex regulis generalibus, quas tradunt doctores de obligatione denunciandi ea, quae spectant ad famam Ecclesiae doctrinam, haec quaestio decidenda est.

DISERTATIO II.

An semper teneamur sequi in praxi opinionem tutiorem circa valorem cuiuslibet Sacramenti?

CAPVT I.

Refertur opinio damnata, & praemittuntur aliqua.

SYMMARIVM.

In Baptismo, & Ordine semper eligenda est opinio tutior circa valorem. n. 2.

Non potest eligi ad praxim opinio minus tuta circa valorem, quando id vetat lex, conventio, aut periculum gravis damni. n. 3.

Non subiacet damnationi opinio minus

tuta, quae non versatur circa valorem. n. 4.

In urgente necessitate eligitur opinio minus tuta circa valorem, quando tutior non potest ad praxim deduci. n. 5. Et hoc colligitur ex ipsa damnatione. n. 6. Vbi supra quem terminum cadat particula tantum.

1. **P**rima opinio damnata in Decreto Innocentij XI. haec est: *Non est illicitum in Sacramentis conferendis sequi opinionem probabilem de valore Sacramenti, relicta tutiore, nisi id vetet lex, conventio, aut periculum gravis damni incurrendi. Hinc sententia probabilis tantum utendum non est in collatione Baptismi, Ordinis Sacerdotalis, aut Episcopalis.*

2. Circa cuius propositionis materiam tria supponenda sunt tamquam certa. Primum est, id quod ipsa propositio supponit, scilicet in Baptismo, & Ordine, semper eligendam esse opinionem tutiorem circa valorem Sacramenti: quia si in Baptismo, vel Ordine eligatur opinio minus tuta, magna incommoda sequentur in perniciem salutis animarum. In Baptismo quidem periculum damnationis aeternae in Baptizato. In Ordine autem Sacerdotali sequitur periculum nullitatis consecrationis, & absolutionis Sacramentalis si eam exercent sic ordinatus. In Ordine autem Episcopali sequitur periculum nullitatis Ordinum, quos confert, & inde innumera alia absurda, quae ex ea nullitate sequi, quilibet conicere potest.

3. Secundum est, esse certum id alterum, quod supponitur in ipsa propositione damnata, nempe non posse ad praxim eligi opinionem minus tutam circa valorem Sacramenti, quando id vetat lex, conventio, aut periculum gravis damni incurrendi. Et quidem in Principe Ecclesiastico est potestas ferendi legem, quae prohibeat usum

vsus talis opinionis minus tuta. Item si inter confessarium, & poenitentem detur conventio, qua se obliget confessarius ad non vtendum opinione minus tuta circa absolutionem eius poenitentiis, conventio ista erit novus titulus pro obligatione eligendi opinionem tutiorem. Deinde si ex electione minus tuta opinionis impendat periculum gravis damni, certum etiam est, eam eligi non posse: semper enim gravi obligatione tenemur vitandi periculum gravis damni, sive proprium, sive proximi.

4. Tertium est etiam certum, non contineri sub ea damnatione electionem opinionis minus tuta, qua non versatur circa valorem Sacramenti, sed solum circa modum administrandi illud. v. g. Si quis laicus conferret Baptismum in necessitate, & opinio, qua asserit, illum licite posse baptizare, quamvis sit in statu peccati mortalis, esset minus probabilis, & minus tuta; adhuc non esset contra praefatam damnationem deducere ad praxim eam opinionem.

5. Deinde certum est in casu urgentis necessitatis eligi posse ad praxim opinionem minus tutam, quando opinio tutior non possit ad praxim deduci: v. g. si infans est moribundus, & non inveniatur aqua naturalis, & praesto sit lixivium, debet baptizari infans in lixivio sub conditione, vt si forte sit materia Sacramenti, possit consequi vitam aeternam, non obstante periculo frustrationis Sacramenti. Rationem reddunt aliqui, quia salus aeterna proximi praefata est reverentiae Sacramenti, quod ad salutem animarum institutum est. Sed melius dicemus, in eo casu necessitatis nullam fieri irreverentiam Sacramento, quia ipsa necessitas omnino aufert irreverentiam. Sic loqui Sacerdotem in Ecclesia intra Divina Officia irreverentia est; si ta-

men necessitas urgeat, vt postulet aliquid necessarium ad Sacrificium, omnino cessat irreverentia.

6. Et haec assertio de opinione minus tuta eligenda in casu urgentis necessitatis colligitur etiam ex ipsa damnatione propositionis, illis verbis: *relicta tutiore*, quia in eo casu urgentis necessitatis, cum impossibile sit eligi tutiorem, qua est de Baptismo cum aqua naturali, non relinquitur tutior; non enim dicimur relinquere, nisi qua poteramus adhibere.

Rogabis, an in illis verbis: *Hinc sententia probabilis tantum vtendum non est, &c.* illa particula exclusiva *tantum* cadat supra eum terminum *probabilis*; an supra eam orationem *vtendum non est, &c.* Et respondeo magis proprie cadere supra illam orationem, *vtendum non est in collatione Baptismi, &c.* Nam cum ea propositio damnata admittat tamquam licitum in reliquis Sacramentis vsus opinionis probabilis circa valorem relicta tutiori; haec duo Sacramenta Baptismi, & Ordinis, excludit, propter periculum gravis damni, quod ex his ita administratis resistere potest.

Sed si quis intelligat, ita vt particula *tantum* cadat supra terminum *probabilis*, non multum contendam, nam attento contextu eundem sensum habet, quamvis non ita perspicuum.

